

Cmx, Ensimmäinen Saattaja

Aika kulkee ohitsemme kohauttaen olkiaan
seinnvierustalle jimme varjoon lepmin
matka aina taitettuna tuntuu lyhyemmilt
kuinka pitk olkaan se kesken taivaltaan

Satamiksi nimittisin joitain rauhan pivi
jolloin saatoin nhd miltei kaiken hyvn
vliss on myrskyvt meret, vuoret aaltojen
vaahtopskeet, kangastukset, hetket hulluuden

Moni syksyi kohtaloonsa
moni seisoviltaan sortui
;moni vsyi, luovutti
ne jatkoi, jotka kesti;:

Jos sattumaa on kaikki monin mutkineen
jos kulkueemme houkan houre on
ei siin syyt jd oottaa eteiseen
vaan aihe kunnan kilpataistelun
iltapivn auringossa vuoret siint hopeaa
laaksot kultaa kimaltaa ja joki helisee
vaipuu kevyt ktesi ja muisti vaeltaa
yli kaiken annetun, palasi hurjaa maailmaa

Moni syksyi kohtaloonsa...
moni vsyi, luovutti
ne jatkoi, jotka kesti(3x)